

ofte er der flere myndigheder og professioner, der skal arbejde sammen.

Det lyder selvfølgeligt, men sådan fungerer det ikke i dag. Det er fortsat et problem for det offentlige at arbejde ud fra et helhedssyn, at arbejde tværsektorielt og tværfagligt samt at arbejde målrettet og resultatorienteret. Det har vi allerede været inde på i dag, men jeg synes også, det skal siges her.

Hvad angår forebyggelse, skal der også ydes en bredspektret indsats. Vi har for nylig haft en debat om den forebyggende effekt af at hæve grænsen for, hvornår unge kan købe alkohol, til 18 år. Vi var alle enige om, at der er alt for mange unge, der drikker for meget. Her spiller holdninger i forhold til kammerater og kæresten en afgørende rolle. Der er ingen tvivl om, at forebyggelsesprogrammer rettet mod unges alkoholindtag skal påbegyndes tidligt, inden at adfærdsmønstret er fastlagt. Derfor er det vigtigt, hvilke signaler der udsendes fra omgivelserne og fra det officielle Danmark. Ved at sætte en grænse på 15 år, gør det er muligt at købe alkohol, er det både over for børn og forældre markeret, at alkohol ikke er noget for børn.

Men der er brug for mange flere markeringer, der kan holdningspåvirke børn og unge. Der er bl.a. brug for en række målrettede kampagner og indsatser over for særligt udsatte grupper, for også her er det sådan, at unge med stor social kompetence og selvværd nok skal klare sig, og at det ikke er dér, krudtet skal spildes.

Det er også vigtigt, at voksne bliver mere bevidste om, at de er rollemodeller for børn og unge, og jeg spørger, som jeg så ofte har gjort: Er det f.eks. nødvendigt, at voksne skal have en bager i hånden, når de går ned ad Strøget?

Det er til gengæld positivt, at der efterhånden er en alkoholpolitik på de fleste arbejdspladser. Så ét skridt frem er vi kommet, men det er stadig ømtåligt at skulle tage ansvar for en kollega, som har et alkoholproblem. Så skal den forebyggende indsats styrkes, handler det om at finde ud af, hvordan folk ændrer holdning og adfærd. De nemme løsninger findes ikke her.

Siden vores sidste debat har jeg spekuleret på, hvor stor en effekt høje afgifter har på alkoholforbruget. Jeg har selv ment, at hvis afgifter var høje, drak folk mindre. I Danmark er vi i top, hvad angår afgifter, og vi er også pænt med, hvad angår alkoholindtagelse. Det har fået mig til at genoverveje sammenhængen, og jeg mener faktisk ikke, at konklusionen er så entydig, som vi normalt går og siger den er. Det er ikke for at

underdimensionere, at der er en sammenhæng, men jeg tror i virkeligheden, det er alle de andre ting, jeg har været inde på, der er meget mere vigtige.

Jeg betragter ikke debatten som afsluttet, når vi er færdige i dag. Der er mange alvorlige, uløste problemer, men vi mangler et bedre fundament, for at vi kan komme videre, og derfor afventer Det Radikale Venstre resultatet af det udrædningsarbejde, der er i gang.

Frank Aaen (EL):

Hvad angår beslutningen om, hvilke behandlingsmetoder der skal peges på, er vi indstillet på at afvente det arbejde, der er sat i gang mellem regeringen, kommunerne og amterne. Vi kan derfor ikke støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af fru Yvonne Herløv Andersen og andre. Vi vil støtte regeringens forslag.

Men der er en anden ting, der ikke kan afventes en nærmere redegørelse, og det er diskussionen om nedskæringerne ude i amterne. For det er jo ikke bare H:S, selv om det er dér, vi har hørt det mest bastant fra; det er også andre steder.

Derfor må jeg bede om for det første, at sundhedsministeren kommer med en klar udmelding om, hvad regeringens repræsentanter i H:S's ledelse har af holdning på det her område. For det andet er vi jo nødt til at få sagt til landets amter, at vi vil ikke endnu en gang se på, at når vi herfra bevilger penge til en øget indsats, så scores pengene bare i amterne, og at resultatet bliver det samme – eller måske endda negativt.

Det er vi nødt til at få sagt til amterne, for ellers bliver vi nødt til at tage hele bevillingssystemet over for amterne op: at når vi bevilger penge, så får de dem ikke, hvis de ikke bliver brugt til det formål, de er bevilget til. Så må vi finde nogle andre systemer, for det andet er utåleligt.

Det skal siges helt klart til amterne og Amtsrådsforeningen, at det er utåleligt, at når vi vedtager penge til en ekstra indsats herinde, så forsvinder de ude i amterne, fordi de bare vil spare nogenlunde tilsvarende. Så er det, borgerne ikke fatter, hvad der foregår, og med god grund. Når de har hørt og læst, at her skal der gøres en ekstra indsats, så der f.eks. ikke er ventetider på behandling, så er der alligevel ventetider, og så bliver der alligevel skåret ned. Det er vi også nødt til at have helt på det rene, og vi må også give et klart signal i dag, også fra regeringen, om, at det kan vi ikke have.

Der er en tredje ting, jeg også mener vi bør inddrage mere i debatten, end vi hidtil har gjort.